למלך לא הוכנה. לתלמיד שפירש מן המורה לא הוכנה גיהנם שלא יהא גידון בה. מלך קרי לתלמיד מכם דכתיב (משלי ח) כי מלכים ימלוכו: **שמא תאמר וזו שכרה.** של תורה שמלמת מגיהנם לאל שכר אחר ניתן לה: **ומפוך שטונין.** חכמי ארץ ישראל את המלכלכדריים שטונין קורין: **אלכסנדריים.** מענג רעפתנות על שם בנייהם: [ב] **אלכסנדריים.** של מלריס: (ג) **משפחת רבי יהודה מבבל היתה** לפיכך שמח בדבריו ר' יוסי:

מתני' פסול. למתוסר זמן הוא שלא היה על השלחן אלא שבת אחת ימים וכשלא מי שפשר לתקן ולומר יניחנו עד שבת הבאה לכיון שלחם נפדר כדיעו בשבת קידשו שלחן ושוב אין יכול [ד] להשהותן אלא עד שבת לשבועה [ה] ומיפסל בלינה [ו] (הוחיל) ולן הלחם (ז) בלא זמיכין): **משום פיגול.** שם הקטירון על מנת לאכול מן הלחם למחר אינו פיגול שלא קרב הממיר כמצותו: **ולא משום נותר.** שאין נותר חל על הלחם שהרי אין לאחר לאכילה: **ותמא.** המוכלו בטומאת הגוף אינו נכנס כלאחר זמן שהקומץ [נכנס] (לעיל דף כה:) המיכר לטהורים מיידיין עליו משום טומאה וזה לא ניתר לטהורים מעולם דבזיכין הוו מתירין דידיה ולא קרבו כהלכתן: **לאחר שבת.** למחר: **יניחנו לשבת הבאה.** ויעמוד שבועיים על השולחן לכיון דלא נפדר בשבת אין שולחן מקדשו עד יב] השבת הילך לא מיפסל בלינה יג] למוצאי שבת: **גמ' ומן השמיטה.** שם תהיי היוס לשמוט את התמיד: **ברקאי.** תהיי היום כמו (תהלים לז) והיתו ברקיו מגל: **מפמיה בן שמואל.** היה ממונה על כך כדאמר בשקלים (פ"ח ה"ו) שהיה ממונה על הפיסות והיינו פיסות שמפיסיין כשהגיע היום מי שחטו ומי זורק וכשהוא שולח שם הגיע זמן שחטה אומר לחותו יד] שעל הגג אמור שם תהיר פני כל הממרח שם] והוא אומר לו הן ובמלמוד ירושלמי (שם) נמצא שלפיכך היה אומר עד שמחברון היום הכפורים כדי להזכיר ימיי מחברון: **ולמה סולרו לכך.** לעלות לגג ולרחות שם תהיר היום: **ודימו.** קבורים היו: **והוליאו לבית השריפה.** שפסול היה לפי שנשחטו בלילה דכתיב (ויקרא יט) ביום זבחכם ביום בעי לזבוח: **והורידו ל"ג כו'.** מפרש בסדר יומא בפרק שלישי (דף סט.) היכא קאי: **מיסך רגליו.** גדולים שהלך לבית הכסא: **לא זו בלבד.** תמיד שנשחט בלילה יוצא לבית השריפה: **אלא אפילו עולת העוף ומנחה.** דללחו קרבן מחוסר הוא לחזן בלילה ואינו יכול לקרב אבל יקדוש ליפסל מותיב ר' זירא סידר את הלחם ואת הבזיכין אחר שבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסולה כיצד יעשה יניחנה לשבת הבאה שאפילו היא על השלחן ימים רבים אין בכך בלום ואי סלקא דעתך כלי שרת מקדשין שלא בזמנן (ליפסל) ליקדוש וליפסול אמר רבה מאן דקא מותיב שפיר קא מותיב אבוה דר' אבין נמי מתניתא קאמר קסבר (ג)לילה אין מחוסר זמן הא ימים מחוסרין זמן (ד) סוף סוף כי

בתוכה ושמא תאמר כשם שפיה צר כך כוולה צרה תלמוד לומר [ו] העמיק הרחיב ושמא תאמר למלך לא הוכנה ת"ל גם היא למלך הוכן ושמא תאמר אין בה עצים ת"ל מדורתה אש ועצים הרבה ושמא תאמר זה הוא שכרה תלמוד לומר [ז] ונחת שולחנך מלא רשן: חל יום הכיפורים להיות בשבת [וכו']: (ח) אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן לא בבליים הם אלא אלכסנדריים הם ומתוך ששונאין את (ט) בבליים קורין אותם על שם בבליים תניא נמי הכי ר' יוסי אומר לא בבליים הם אלא אלכסנדריים הם ומתוך ששונאין את (י) בבליים קוראין אותן על שם בבליים אמר לו ר' יהודה (כ)תנוח דעתך שהנחת דעתי: **מתני'** (א)סידר את הלחם בשבת ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסולה (ב) אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא (ג)סידר את הלחם ואת הבזיכין בשבת והקטיר את הבזיכין לאחר השבת (ד)פסולה כיצד (ה)עשה יניחנה לשבת הבאה (ו)שאפילו היא על השולחן ימים רבים אין בכך כלום: **גמ'** (ז)תנן התם אמר להם הממונה צאו וראו אם הגיע זמן (ח) שחיטה אם הגיע הרואה אומר ברקאי מתתיא בן שמואל אומר האיר פני כל המזרח עד (ו) שבחברון והוא אומר הן ולמה הוצרכו לכך שפעם אחת עלה מאור הלבנה ודימו שהאיר מזרח שחטו את התמיד והוציאוהו לבית השריפה והורידו כהן גדול לבית הטבילה זה הכלל היה במקדש כל (י)המסיר ה"את רגליו טעון טבילה וכל המטיל מים טעון קדוש ידים ורגלים (י)תני אבוה דר' אבין לא זו בלבד אלא אפילו עולת העוף שנמלקה בלילה ומנחה שנקמצה בלילה תצא לבית השריפה בשלמא עולת העוף משום דלא אפשר לאהדורה אלא מנחה אפשר דמהדר קומץ לדוכתיה וקמיץ ביממא הוא תני לה והוא אמר לה כלי שרת מקדשין שלא בזמנן מיתיבי (כ)כל הקרב ביום קדוש ביום (ל) בלילה קדוש בלילה בין ביום ובין בלילה קדוש בין ביום ובין בלילה כל הקרב ביום קדוש ביום אין בלילה לא אינו קדוש ליקרב אבל יקדוש ליפסל מותיב ר' זירא סידר את הלחם ואת הבזיכין אחר שבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסולה כיצד יעשה יניחנה לשבת הבאה שאפילו היא על השלחן ימים רבים אין בכך כלום ואי סלקא דעתך כלי שרת מקדשין שלא בזמנן (ליפסל) ליקדוש וליפסול אמר רבה מאן דקא מותיב שפיר קא מותיב אבוה דר' אבין נמי מתניתא קאמר קסבר (ג)לילה אין מחוסר זמן הא ימים מחוסרין זמן (ד) סוף סוף כי

ששונאין את הבבליים. דכתיב (ירמיה כד:) לרעי הלעוגר הלאה דיסרמאל קרינא לכו לפי שלא עלו בימי עזרא ומה שמזכירין לותם בגימטי על שתולין את העבירים חיים אע"ג דמתוה קעבדי שלא כמו כן לתולה לידי נותר לפי שהכניסו בפ"ק דיומא (דף ט:) דתמר ג"ל ר"ש בן לקיש ג) לרבי הלעוגר הלאה דיסרמאל קרינא לכו שהכל מכוונין אל המקום שנאמר (מלכים ח) כי תלכים ימלוכו: **שמא תאמר וזו שכרה.** של תורה שמלמת מגיהנם לאל שכר אחר ניתן לה: **ומפוך שטונין.** חכמי ארץ ישראל את המלכלכדריים שטונין קורין: **אלכסנדריים.** מענג רעפתנות על שם בנייהם: [ב] **אלכסנדריים.** של מלריס: (ג) **משפחת רבי יהודה מבבל היתה** לפיכך שמח בדבריו ר' יוסי:

מתני' פסול. למתוסר זמן הוא שלא היה על השלחן אלא שבת אחת ימים וכשלא מי שפשר לתקן ולומר יניחנו עד שבת הבאה לכיון שלחם נפדר כדיעו בשבת קידשו שלחן ושוב אין יכול [ד] להשהותן אלא עד שבת לשבועה [ה] ומיפסל בלינה [ו] (הוחיל) ולן הלחם (ז) בלא זמיכין): **משום פיגול.** שם הקטירון על מנת לאכול מן הלחם למחר אינו פיגול שלא קרב הממיר כמצותו: **ולא משום נותר.** שאין נותר חל על הלחם שהרי אין לאחר לאכילה: **ותמא.** המוכלו בטומאת הגוף אינו נכנס כלאחר זמן שהקומץ [נכנס] (לעיל דף כה:) המיכר לטהורים מיידיין עליו משום טומאה וזה לא ניתר לטהורים מעולם דבזיכין הוו מתירין דידיה ולא קרבו כהלכתן: **לאחר שבת.** למחר: **יניחנו לשבת הבאה.** ויעמוד שבועיים על השולחן לכיון דלא נפדר בשבת אין שולחן מקדשו עד יב] השבת הילך לא מיפסל בלינה יג] למוצאי שבת: **גמ' ומן השמיטה.** שם תהיי היום לשמוט את התמיד: **ברקאי.** תהיי היום כמו (תהלים לז) והיתו ברקיו מגל: **מפמיה בן שמואל.** היה ממונה על כך כדאמר בשקלים (פ"ח ה"ו) שהיה ממונה על הפיסות והיינו פיסות שמפיסיין כשהגיע היום מי שחטו ומי זורק וכשהוא שולח שם הגיע זמן שחטה אומר לחותו יד] שעל הגג אמור שם תהיר פני כל הממרח שם] והוא אומר לו הן ובמלמוד ירושלמי (שם) נמצא שלפיכך היה אומר עד שמחברון היום הכפורים כדי להזכיר ימיי מחברון: **ולמה סולרו לכך.** לעלות לגג ולרחות שם תהיר היום: **ודימו.** קבורים היו: **והוליאו לבית השריפה.** שפסול היה לפי שנשחטו בלילה דכתיב (ויקרא יט) ביום זבחכם ביום בעי לזבוח: **והורידו ל"ג כו'.** מפרש בסדר יומא בפרק שלישי (דף סט.) היכא קאי: **מיסך רגליו.** גדולים שהלך לבית הכסא: **לא זו בלבד.** תמיד שנשחט בלילה יוצא לבית השריפה: **אלא אפילו עולת העוף ומנחה.** דללחו קרבן מחוסר הוא לחזן בלילה ואינו יכול לקרב אבל יקדוש ליפסל מותיב ר' זירא סידר את הלחם ואת הבזיכין אחר שבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסולה כיצד יעשה יניחנה לשבת הבאה שאפילו היא על השלחן ימים רבים אין בכך כלום ואי סלקא דעתך כלי שרת מקדשין שלא בזמנן (ליפסל) ליקדוש וליפסול אמר רבה מאן דקא מותיב שפיר קא מותיב אבוה דר' אבין נמי מתניתא קאמר קסבר (ג)לילה אין מחוסר זמן הא ימים מחוסרין זמן (ד) סוף סוף כי

הקומץ אפילו שלא בזמנו בלילה הילכך תצא לשרופה: קרב בלילה כגון שמן למנורה: מאי דקא מותיב שפיר קא מותיב ר"ש כלי שרת מקדשין שלא בזמנן (ליפסל) לקדש האי לחם קודם השבת וליפסל דשלא [בזמנן] כמצותן הוא: הא דתני אבוהא דר' אבין ודאי מתניתא היא ומתרצתא היא דמתן קומץ בכלי שרת מקדשין שלא בזמנו ליפסל. (ואמאי) [ומשו"ה] מקדש ליפסל דלילה אין מחוסר זמן. דלילה מיומא חדא הוא אלא שהקרבה ביום דכתיב ביום צוותו אבל לענין איקדושי למיפסל לילא נמי מקדש דלילה ויום חד הוא: ימים מחוסרין זמן. כלומר אותן ימים מאחר בשבת ועד שבת שהקדימו לחם הפנים שלא הניחו כהלכתו ביום

ג) פי' יומא (דף כט) דמפרש בגמ' דהך והוריזו ג"ג וכו' לא קאי אלילה כלל וע"ש.

א) יומא טו:, ג) [לעיל מה.], ד) [עיין רש"י יומא כט:, ה) [מוסיף זה והעיר כך בשם ר"ח דלא גרסי' פסולה], ו) [בראשית מט.], ז) יומא כז: כח. תמיד ב, ז) יומא כח. זבחים כ:, ח) [יומא כט:], ט) תיכה זו נמחק. [יומא כט:], י) תיכה זו נמחק. ל"ק, כ) [בגיטין טו: וש"ן], ל) תענית [משפחת ר"י בי כ"ג. ל"ק, מ) ומיפסל בלינה הוחיל ולן כו'. ל"ק, נ) ל"ג מה"ד פסול הוחיל, ס) [יומא פ"ג ה"ח], ע) ל"ל לכיון, פ) [לא כשרה אבל יום מחוסר זמן הוא הלכך נחם כו' והל"ש. ל"ק, צ) ל"ל נזעירי. ל"ק, ק) [וכ"ה בפנהדרין יט. ע"ש ועיין תוס' קונט מב. ד"ה קנון], ר) [וע' תוס' יומא טו: ד"ה תמר ותוס' קונט מב. ד"ה קנון], ש) ל"ל ולן כו'. ל"ק, ת) ל"ל נלה שייך כו'. ל"ק, א) [וע"ע תוס' תמורה יד. ד"ה וכן],

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלכסנדריים של מלריס כס"ד ולפ"ב מ"ש אמר לו ר' יהודה כו' משפחת: (ב) ר"ח פסול וכו' ולן הלחם בשבת אף בלא בזיכין:

שיטה מקובצת

א) את. הבבליים: ב) הבבליים: ג) פסול ואין [חייבין עליהן]: ד) פסול ואין חייבין עליהן: ה) זמן. השחיטה: ו) תיבות בלילה קדוש בחברון: ז) תיבות בלילה קדוש בין ביום ובין בחמץ: ח) תיבות סוף סוף נמחק: ט) מה"ד. אלכסנדריים. אלכסנדרי: י) להשהותו: יא) תיבות הואיל ולן הלחם בלא בזיכין נמחק: יב) עד שתגיע שבת הבאה ומאותו שבת יכול להשהות שבעה ימים: הס"ד ומה"ד שאפי' היא על השולחן ימים רבים קודם לשבת אין בכך כלום שאין השולחן מקדשו עד: יג) בלינה עד למוצאי שבת שני: יד) לאחתו. שעלה על: טו) המזרח עד שבחברון: טז) קידוש. קומץ: יז) כגון. שמן לנרות קדוש בין ביום ובין בלילה קנוי מיהא הקרב ביום אינו קדוש בלילה הס"ד [ותיבות מנחה נסכים נמחק]: יח) וקומץ קרב ביום כדכתיב ביום: יט) בלינה. ובמחוסר: כ) דר'. אבין: כא) ליה. שולחן: כב) היא. בהני: כג) נדות. ולא:

מוסף רש"י

ומתוך ששונאין. כני מרן ישראל את הכבליים היו קורין כל קלי הלחם ועוסי דבר שלא כהוגן על שם תגות דעתך. משפחת היה מצבל ויהי קשה לו להניח סידר את הלחם ואת הבזיכין לאחר השבת. שלא פשלתו למלוחו היה למלוי בשבת (לעיל צ.). פסולה. דמתוסרת זמן הוא דמשפטיה לעמוד על השלחן שבעה ימים ולא עמדה אלא שבת (לעיל צ. בתו"י). פסולה. שלא נמלקה בשבת לעמוד שם שבעת ימים כמשפטנו ומכי היא מתוסרת זמן, [ע"ש ל"ש] פסולה דהא מקקקא דשמעתין לא משכי מידיה יום לחזון שלא כמלוחו הקוף וכמוהו בקופקא דמי ולמה יפפול הלחם בהקטרת הבזיכין והלא לא קדש הלחן בלחם כלל פ"ש פירקו בשבת הבאה ויחזור ויפלדנו, ובכי מוכח נמי מדקתני כילד יעשה שלמה ש קתקה למלך, ה"ל גרים פיכוש ר"ח מש רומי ממיב רבי זירא וכו' והקטיר בזמיכין בשבת כילד יעשה וכו' וכוכחה הוא דקתני סע"ש בהקטרת הבזיכין בשבת כמו שנגיעין נעשות יבין בזיכין מחים ויפלד עם הלחם] כיצד יעשה יניחנה. על השלחן עד שבת הבאה (יומא פב:). **כיצד יעשה.** שיהיו בזיכיו הלחם בזיכיהן. שלא יקטיר בזיכין ולא יפלק הלחם עד בשבת שאם יקטיר בזיכין ולא יפלק הלחם עד בשבת אין שבת מקדשת אותן ז' ימים שעד בשבת יותר מדיוט אין בקן כלום (לעיל צ.). אמר להם הממונה. הוא הסגן. צאו וראו. על הסומה לו על הגג הגיע זמן השחיטה. שחוטת התמיד. כלומר שם תהיר היום, שהשחיטה פקולה בלילה כדתניא (ויקרא יט) ביום זבחכם תאכלוהו. עד שהאיר. זה שעלה לגג ברקאי. לשון זוהר כמו למען תזהר בה כרק (משלי לא), תהיו ברקים (תהלים עז) עד שהוא בחברון. עד שנראה לכותר עד תחזון למה הוצרכו לכך. לעלות לגג ולרחות עליה מאור הלבנה. ממח תופר הלבנה ממון לשתרים ודימו. ומיכנו והוציאוהו לבית השריפה. כשהכיגו שהשחט בלילה (יומא כח.). המשך בעמוד הבא

ב) [לעיל מה.], ג) [עיין רש"י יומא כט:, ד) [מוסיף זה והעיר כך בשם ר"ח דלא גרסי' פסולה], ה) [בראשית מט.], ו) יומא כז: כח. תמיד ב, ז) יומא כח. זבחים כ:, ח) [יומא כט:], ט) תיכה זו נמחק. [יומא כט:], י) תיכה זו נמחק. ל"ק, כ) [בגיטין טו: וש"ן], ל) תענית [משפחת ר"י בי כ"ג. ל"ק, מ) ומיפסל בלינה הוחיל ולן כו'. ל"ק, נ) ל"ג מה"ד פסול הוחיל, ס) [יומא פ"ג ה"ח], ע) ל"ל לכיון, פ) [לא כשרה אבל יום מחוסר זמן הוא הלכך נחם כו' והל"ש. ל"ק, צ) ל"ל נזעירי. ל"ק, ק) [וכ"ה בפנהדרין יט. ע"ש ועיין תוס' קונט מב. ד"ה קנון], ר) [וע' תוס' יומא טו: ד"ה תמר ותוס' קונט מב. ד"ה קנון], ש) ל"ל ולן כו'. ל"ק, ת) ל"ל נלה שייך כו'. ל"ק, א) [וע"ע תוס' תמורה יד. ד"ה וכן],

תורה אור השלם

1. כִּי עֲרוּךְ מֵאֲתָמוֹל תָּפְתָּה גַּם הִיא לְמֶלֶךְ הוּכָן הֶעְמִיק הִרְחִיב מְדֻרָתָהּ אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נְשָׁמַת יְיָ כְּנַחַל גָּפְרִית בֹּעֲרָה בָּהּ: ישעיה ל לג
2. וְאַף הַסִּירֹתָ מִפִּי צַר רָחֵב לֹא מִנְּקָף תַּחְתֶּיהָ וְנָחַת שֻׁלְחָנְךָ מָלֵא דָּשֶׁן:

איוב לו טז

רבינו גרשום

ושמא תאמר למלך לא הוכנה. כלומר לת"ח שסרח ולא יראה גיהנם: ת"ל גם היא למלך הוכן. משום הכי קרי לת"ח מלך דעוסק בתורה דכתיב בה כי מלכים ימלוכו: ושמא תאמר זו היא שכרה. של תורה שמסיתין אותו מפי צר שמצילין אותו מגיהנם אבל שכר טוב אין לו. ת"ל ונחת שלחנך מלא דשן: חל יוה"כ להיות ע"ש שעיר של יוה"כ של מוסף נאכל לערב כשהוא חי. שאי אפשר לבשלו בשבת וההכנים הבבליים אוכלין אותו חי שדעתן יפה שאינן אניני הדעת: לא בבליים הן. שאוכלין אותו חי שדעתן יפה שאינן אניני הדעת אלא אלכסנדריים היו ומתוך שהכניר ארץ ישראל שונאין את הבבליים תולין את הגנאי של אכילת חי בבבליים: א"ל ר' יהודה. לפי שהיה מבבל תנוח דעתך: סידר את הלחם בשבת ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את הבזיכין בשבת הבאה פסולה. שהרי היה היו הבזיכין על השלחן משבת לשבת מעת לעת. ואין חייבין עליהם. על הלחם: לא משום פגול. שאם חשב בשעת הקטרת בזיכין לאוכלן חוץ לזמן אין בהן משום פגול: ולא משום נותר ולא משום טומאה. אם אכלן בטומאה משום דלא קרב המחיר במצותו. וכן אם הקטיר את הבזיכין לאחר השבת שלא היו על השלחן אלא יום א' פסול ואין חייבין וכו'. סידר את הלחם ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את הבזיכין בשבת פסולה. דלא היה על השלחן ח' ימים: כיצד יעשה. ויהיה כשרה: יניח הבזיכין והלחם עד לשבת אחרת. הבאה. כדי שיהו ח' ימים שלמים על השלחן מן השבת לשבת שאפי' הן על השלחן הלחם והבזיכין י"ג ימים אין בכך כלום ולא נפסלין: בורקי. כלומר עלה ברק השחר: מתיא בן שמואל אמר כך היה אומר הודאה האיר פני כל המזרח וקאמר ליה האי דקאי אארעא עד שבחברון כלומר יכול אתה לראות חברון כאור היום והוא אומר הן: והורידו כ"ג לבית הטבילה. פעם אחרת משום דזה הכלל היה במקדש שכל המסיר רגליו טעון טבילה ואי אפשר דאינו מסיר בלילה ואוהבה טבילה ש) שטבל את"ש קודם עמוד השחר לא היה טבילה (והאיל ועשה עבודה פסולה לפי שנראה כאילו עשאה לשום עבודה פסולה) לפיכך לפי שנראה כאילו עשאה לשום עבודה פסולה אחרת: לא זו בלבד התמיד אם נשחט קודם היום אלא אפי' וכו': משום דלא אפשי' לה להדורה. אחר שנמלקה ומחה הילכך תצא לבית השרפה: אלא מנחה אפשר וכו': כלי שרת מקדשין

ב) [לעיל מה.], ג) [עיין רש"י יומא כט:, ד) [מוסיף זה והעיר כך בשם ר"ח דלא גרסי' פסולה], ה) [בראשית מט.], ו) יומא כז: כח. תמיד ב, ז) יומא כח. זבחים כ:, ח) [יומא כט:], ט) תיכה זו נמחק. [יומא כט:], י) תיכה זו נמחק. ל"ק, כ) [בגיטין טו: וש"ן], ל) תענית [משפחת ר"י בי כ"ג. ל"ק, מ) ומיפסל בלינה הוחיל ולן כו'. ל"ק, נ) ל"ג מה"ד פסול הוחיל, ס) [יומא פ"ג ה"ח], ע) ל"ל לכיון, פ) [לא כשרה אבל יום מחוסר זמן הוא הלכך נחם כו' והל"ש. ל"ק, צ) ל"ל נזעירי. ל"ק, ק) [וכ"ה בפנהדרין יט. ע"ש ועיין תוס' קונט מב. ד"ה קנון], ר) [וע' תוס' יומא טו: ד"ה תמר ותוס' קונט מב. ד"ה קנון], ש) ל"ל ולן כו'. ל"ק, ת) ל"ל נלה שייך כו'. ל"ק, א) [וע"ע תוס' תמורה יד. ד"ה וכן],

מנ א מיי' פ"ח מהל' תמידין ומוספין הל"ב:
מז ב מיי' שם שם הל' יד ועיין בכ"מ:
מח ג מיי' שם שם הל"י:
מט ד מיי' שם שם הל"ג:
נ ה מיי' פ"ט מהל' פיגול מקדש הל' ה:
נא ו מיי' פ"ג מהל' פסולי"מ הל' כח: